

Uskoontulotodistukseni, oli tehtävä valinta:

Olen saanut kokea Jumalan voimallista ilmestymistä elämässäni niin monta kertaa, että minun on pakko sanoa uskovani todelliseen Jumalaan.

Erityisesti sain kokea sitä uskoontulon yhteydessä. Jumala kun vei minut valmiiksi avatun kirkon ovesta sisään! - Näin todella tapahtui!

Jumala kutsui minua jo nuoruudessa. En kuitenkaan ottanut kutsua vastaa, vaan jatkoin entistä jumalatonta elämäni!

Vuoden 1970 puolella muutimme perheeni kanssa Poriin.

Vaimoni oli kotoisin vapaakirkolliselta alueelta ja hän ehdotti, että menisimme joskus vapaakirkkoon kokoukseen. Kerran sitten menimme. - Kokemukseni oli sellainen, että sanoin ulos tullessani vaimolleni: - "Tuonne ei sitten enää koskaan mennä!"

Tästä kului jonkin aikaa, kun sisimmässäni alkoi soida jatkuvasti: "Nyt on viimeinen mahdollisuutesi tehdä parannus!" Sitä jatkui muutaman kuukauden ajan. Samanaikaisesti perheemme oli myös ajautunut kriisiin. Perheemme oli hajoamispisteessä. Vaimo oli lapsien kanssa muuttamassa Jyväskylään.

Eräänä lauantai-iltana päätin lähteä hotelli Satakuntaan iltaa viettämään. Ajoreittini kulki Tasavallankatua Riihikedon koulun ohitse. Koulun pihalla oli helluntailaisilla teltta ja siellä oli hengellinen kokous menossa! - Silloin "Joku" tarttui rattiin ja painoi jarrua ja pakotti minut pysähtymään siihen kadun varteen.

- Siinä Jumala asetti minun eteeni tienristeyksen ja sanoi: "Nyt valitset kumpaan menet: - **"Tuonne teltalle vai hotelli Satakuntaan!"** Tiesin silloin olevani elämäni tärkeimmässä tienhaarassa! Kauan istuin siinä autossa ja minulla oli valtava hiki! Siinä oli edessäni tärkein valinta!

Lopulta tein valinnan: - Lähdin vastahakoisesti kävelemään teltalle. Kuuntelin kokousta jonkin aikaa ja lähdin pois. - Olin kuitenkin tehnyt Jumalan silmissä valinnan, **lähtenyt teltalle** ja Hän huomioi sen!

Sitten lähdin ajamaan Tasavallankatua eteenpäin ja tulin Mikonkadulle. Sillä kadulla sijaitti "se kirkko, johon ei sitten koskaan enää mennä." Olin ajamassa reipasta vauhtia "sen kirkon ohitse", kun sen kirkon kadulle aukeava ovi avautui ja kadulle astui juuri "Se saarnaaja", jonka kyllä jo entuudestaan tunsin. "Joku" painoi taas jarrua ja käänsi ratista auton kadun sivuun. Tulin ulos autosta. Saarnaaja näki jostain tilanteen, että siinä on mies valmiina tekemään uskonratkaisun. Emme muistaakseni puhuneet mistään asioista. Seurakunnassa oli silloin vielä kokous menossa. Kesken kaiken kokoukseen astuu mies saarnaajan ohjaamana alttarille ja tekee uskonratkaisun. Kokous tietenkin keskeytyi yllättävän tapahtuman johdosta. - Siitä kaikki alkoi ja jatkuu yhä.

Jumala tarttui näin heti asioihini ja johti minut välittömästi ratkaisuun asti. Lähdettyäni teltalta Jumala johti minut oikopäätä Vapaakirkon alttarille. Siinä oli myös tarkkaa ajoitusta. Ovesta astuvan saarnaajan, oven avaamisen aika, oli ajoitettu sekunnilleen. Eniten minua ihmeyttää se, että Jumala yhden ihmisen takia tekee niin suuria järjestelyjä.

Sanoin vielä kotiin tultuani Jumalalle: -"Näytä vielä voimasi." Heti alkoi tuulemaan valtavasti. Pihassa olevat koivut taipuivat aivan kaarelle! - Silloin sanoin: "Nyt riittää!" - Heti lakkasi tuulemasta ja tuli aivan tyynen! Nämä kokemukset ovat olleet niin voimakkaita, etten voi kolmiyhteistä Jumalaa millään kieltää! On Jumala näidenkin asioiden jälkeen ilmestynyt selkeästi muutaman kerran - Ei Hän ole kuollut!

"Sen kirkon päätyovi"

Sanoin vielä kotiin tultuani Jumalalle: -"Näytä vielä voimasi." Heti alkoi tuulemaan valtavasti. Pihassa olevat koivut taipuivat aivan kaarelle! - Silloin sanoin: "Nyt riittää!" - Heti lakkasi tuulemasta ja tuli aivan tyynen! Nämä kokemukset ovat olleet niin voimakkaita, etten voi kolmiyhteistä Jumalaa millään kieltää! On Jumala näidenkin asioiden jälkeen ilmestynyt selkeästi muutaman kerran - Ei Hän ole kuollut!

Kriisi Jeesuksesta uskoontulon jälkeen!

Noin puoli vuotta uskonratkaisuni jälkeen tuli elämäni kriisi!

Minulle tuli Jeesuksesta suuri ongelma! On voinut hyväksyä Häntä!

Saarnaaja kokouksissa kun puhui aina Jeesuksesta. - Se alkoi suututtamaan minua valtavasti. - Miksei hän puhu Herrasta ja Jumalasta. - Aina vain tuosta Jeesuksesta! Minä olin hyvin kiusaantunut siitä tilanteesta.

Kaikki piti olla kohdallani kunnossa. Olin tehnyt parannuksen, olin käynyt kasteella, olin säännöllisesti seurakunnan toiminnassa mukana, olimme perheenä mukana seurakunnassa. - Mikä voi olla pielessä? Jokin vain oli!

Minulle tuli siitä kova sisäinen kamppailu. En puhunut ongelmastani kenellekään. Töistä ei tahtonut tulla mitään. Makailin vain sängyssä kotona ja etsin vastausta kysymykseeni!

Eräänä iltana katseeni kirkastui ja ponkaisin sängystä ylös. - Hän näytti minulle, että kaikkihan perustuu Jeesuksen sovitustyöhön. Hän on sovittanut minunkin kaikki syntini ja kantanut ne ristinpuulle.

- Hän, jota en voinut sietää, olikin lopulta todella suuri hyvän tekijä minulle! Hän oli antanut henkensä minun edestäni, että minä olin vapaa synneistäni. Enkö Hänelle olisi kiitollinen! - Se olisi todella suurta kiittämättömyyttä. Miten olenkaan voinut olla niin tyhmä?

Pimeyden henkivallat yritti vain saada minut jäämään seurakuntaan **käskyjen täyttämisen tasolle!**

Tämä toinen vaihe ei ollut pimeyden valloille varmaankaan mieluinen, koska tulini siinä myös Jeesuksen sisäisesti tuntemaan! - **Tulin osalliseksi myös evankeliumista!** - **Jeesus on meidän evankeliumimme!**

Tarkastellaan asiaa ja esitetään kysymys: - Oliko jokin mennyt pieleen?

Ei vaan kaikki oli lopulta mennyt aivan oikein!

Raamattu sanoo: 1. Tehkää parannus ja 2. Uskokaa evankeliumi!

- Minulla oli vain toteutunut siihen mennessä 1. vaihe: - Tehkää parannus

”Uskokaa evankeliumi” tuli minulle näin vasta jälkeenpäin todellisuudeksi! Vasta kamppailtuani asian kanssa tuli minulle selväksi **lunastajani Jeesuksen osuus!** Silloin kun Jeesus minulle kirkastui, täytyi samalla kertaa myös Pyhällä Hengellä ja puhui kielillä tuntikausia. Ei Jeesuksen nimen mainitseminen ole sen jälkeen häirinyt yhtään. Silloin vasta minulle tuli todeksi 2. vaihe: **Uskokaa evankeliumi!**

Nyt oli minun kohdallani täyttynyt molemmat: Tehkää parannus ja Uskokaa evankeliumi!

Jeesus on minun ystäväni ja haluan pitää Hänestä kiinni viimeiseen asti. - Se ei aina ole tosin pelkkää myötätuulta, kun Hän joutuu minua vielä kasvattaessaan ja sallimaan monia ongelmia tielleni, että minustakin tulisi kelvollinen kansalainen Hänen valtakuntaansa. - Ongelmien kautta me vain kasvamme! Me kaikki olemme Hänen kannaltaan katsoen pieniä lapsia, jotka kiukuttelemme jo vähäisimmästäkin asiasta. Me emme kykene näkemään asioita lainkaan Hänen kannaltaan. Me emme käsitä näitä pieniä ongelmia, kun Hän kasvattaa meitä iankaikkiseen elämään.

- Häneen saa luottaa täysillä kaikessa!

Jeesus on meidän pelastajamme! Kiittäkäämme ja kunnioittakaamme Häntä